

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palatium

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

In hæc verba Domini, infirmus eram & visitastis me cap. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

extra vicum, expuens in oculos eius inquit
fisti si quid videret; quo respondente, se ho-
mines ad instar arborum, ambulantes vide-
re: denuo imposita super oculos eius ma-
nu, restitutus est, ita vt clarè videret om-
nia. Talem se iterum ostendit Lucæ. 14. cū
oblatum sibi hydropicum curare volens
Pharisæos sic allocut⁹ est: *Licet sabbatho curare an non?* & cum conticissent, eum pro-
tinus sanitati restituit. Paralyticum item

Ioannes. 5.

volens interrogat: *vis sanus fieri? surge tolle grabatum tuum & ambula.* & illicò sanus factus est. Quis summi medici charitatem non miretur? quis infirmitatis eum redarguat? Mulier Chananæa à finibus Tyri & Sydônis egressa clamabat post eum dicens:

Matth. 15.

Miserere mei Domine fili David, filia mea malè ad demonio vexatur. & statim liberata fuit. Ibidem legimus turbas summo stupore attonitas fuisse, cum tam varia ingenium operum ab illo procederent argumenta, cum mutiloquerentur, cæci viderent, claudi ambularent, & ab ipso mortis limine quidã ad vitam reuocarentur. Nunc

Cap. 18.

sceminam fluxu sanguinis laborantem sanant; nunc contraria, contrarijs opponens

Marc. 7.

medicamenta surdi aures digitis obturat

Quis non potius hoc pacto auditum obstruxisse iudicasset? attamen ex tempore sanatus est. Cæcum natum dum illuminare vult, oculos illius luto inungit quæ res potius lynceos obcæcare poterat oculos, quàm cæcos aperire. Muto dum loquelam impertiri vult, super linguam eius saliuam imponit. Ecquis nesciat, saliuam loquelæ obsistere? Cum igitur tanta operetur, ad eò que mirabilia, quomodo infirmum dicere se poterit? Num chyrurgus se vulneratum fuisse asseret? Potius consentaneum est vt iniquias: Infirmorum eram medicus, Samaritanus ille ego eram, qui vulnerati hominis descendenti ab Hierico, vlcera vino, & oleo deliniui. Veruntamen amice lector, id certissime constat, eum, non obstantibus omnibus hijs, dicturum publicaque voce contestaturum; *Agrotus eram & non me visitastis. Sed quomodo? Quoniam (vt cap 53. inquit Isaias) verè languores nostros ipse tulit,* atque licet sospes maximè esset, tamen infirmitatibus nostris circumdatus fuit. Sed inquiet aliquis: Cum corpus ad eò rectè ordinatum. partesque illius tam aptè moderateque compositas habuerit, potueritque suâ prouidentia humores contrarios ab eo repellere; quomodo infirmum fuisse se al-

legabit? Ne precor ex eo mireris, cum non solum ille adhuc quotidianam in suis membris sustineat infirmitatem, quorum Hospitalitia refertissima sunt, quæque frequentissima in stratis publicis reperiuntur: Sed & in seipso verè & realiter infirmatus fuerit. Nunquid dum capitis dolore grauatis, infirmum te dicis? Cum ergo Saluator noster ab Iniquissimo, perditissimoque latrone, ab armata manu in domo Annæ aliam excepit, ex quâ haud dubio collidebantur dentes, dolorquè faciei infigebatur. Cum caput fustibus tundebatur, cum eius sacro vertici spinæ acutissimæ infigebantur, tunc infirmabatur, tunc dicere poterat: *Caput meum doleo, caput meum doleo.* Dum tristitia vehementissima illum circumuallaret, adeò vt dicere cogere *Tristis est anima mea usque ad mortem;* dumque præ anxietatis magnitudine sanguis ex corpore ad instar sudoris emanaret, verè infirmabatur. Hominem varijs sauciaturum vulneribus, ægrotum conclamamus; Quis ergo Saluatoris infirmitatem non aduertat? En vlcera manibus, pedibus, sacroque infixæ lateri conspiciuntur, cum toto corpore, ita dilaniatus adeoque vulneribus crucentatus est, vt, à planta pedis usque ad verticem

4. Reg. 4.

Luc. 22.

cem capitis non sit in eo sanitas. Iure igitur infirmum se fuisse censebit, atque in hac infirmitate, (quamuis non naturali, sed violenta) se à pluribus visitatum fuisse referet; vt. à benignissima Matre sua, ab Apostolo Ioanne, à Centurione, à Ioseph ab Arimathia, à Nicodemo, alijsque sanctis mulieribus, quibus super infirmitate sua collachrymantibus dixit: *Nolite flere super me, sed* LUC. 23. *super vos & super filios vestros.* Visitatur itidem Christus in membris suis, in debilibus & præ infirmitatis grauedine languentibus pauperibus, qui in hospitalitijs degunt: ijs profectò visitatoribus mercedem retribuet sempiternam Deus, visitabitque eos in Misericordia, qui Misericorditer, & grotos suis sustentauerint auxilijs, atque fouerint consilijs. Nec idèò quilibet eam sibi mercedem euenturam, vel debitam opinetur visitator, sunt siquidem plerique, qui etiam ex ijs operibus sibi damnationem conciliant sempiternam, quoniam finis eorum est interitus, & peruersè sua dirigunt opera. Accedet Hæreticus & pietatis contactus velo, infirmum inducere tentat in errorè. Visi sunt permulti in hoc infœlicj mundo, qui Auaritiæ irretiti vinculis, vel concupiscentia acti, mortem infirmis, loco con-

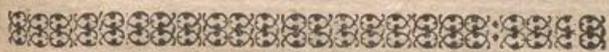
RE
m non
is mè-
n Ho-
requè-
r: Sed
us fue-
rauaris,
tor no-
que la-
nna: a-
collide-
ebatur
um eius
geban-
e pote-
dolen-
am cit-
ur Tri-
mque
ex cor-
re infir-
um val-
Quis et-
uertat?
que in-
compo-
us cru-
derti-
com

211
212
ca

lationis aduexerunt. O proditores, & homicidas! Ignoro sanè, sitne infernalium flammaram acerbitas, vestro æqualis, vel par sceleri! Huiusmodi ergò viris, non debentur præmia, sed supplicia, sicut nec ijs, qui calculo laborantes ad libidinem atque carnalium voluptatum illecebras inducunt, vt corporali subueniant infirmitati. Nam eousque aliquorum Animalium (ne dicam medicorum) excreuit vefania, vt corpori mederi volentes, animam vitio carnis interficiant, mortique sempiternæ cum corpore, simul animum addicant, cum tamen infiniti sint humorum expellendorum modi. In hoc impietatis genus Sanctum Ludovicum impellere tentabant medici (vt refert Pepinus) qui in extremis agens, consultantibus medicis vt rem veneream absente vxore, cum altera nobili committeret, se potius mille mortes subiturum respondit, quam fidem datam vxori frangere scelusque tam immane coram Deo perpetrare. Odignam tanto Rege responsionem, dignamque regio diademate sententiam! quæ vitium Principum insculpta foret animis, ne se vnquam vanis his (in infirmitate confiduti,) paterentur deludi consilijs, quæ animæ prosperitati ita aduersantur. Neque

Tract. de manu lepr. c. 8.

eiufdem fœlicitatis, eorundemq; præmio-
rum participes fe futuros existiment me-
dici vel Chyrurgi qui vulnerum, & cicatri-
cum obftrufionem, vel fanationem diffe-
runt vt inde plus commodi, vtilitatis, & e-
molumenti adipifcântur. Tantum enim
abefl vt pietati vacent, quin potius furtum
incurrunt, furti que rei iudicandi funt. Sed
eorum erit fœlicitas, qui charitatiue debi-
les vifitant, eosque fanctis prius imbuunt
monitis, quàm corpus curent, nec quic-
quam corpori, in animę incommodum tri-
buunt.

EXEMPLA QVORVN-
DAM SANCTORVM QVI Æ-
GROS VISITAVERVNT
& mercedem Beatitudinis præ-
ftolantur.

CAPVT XXXII.

FRustra reuera, (nec enim id rationi cõ-
fentaneum) expectare poterit diuinæ
munificentix largitatem qui, fe, dum vixe-
rit pietatis non addixerit operibus. Quem-

Bb 4 admo.